

Yetmişiki Millet

Babil, ilkçağda Eski Mezopotamya'da kurulan Sümer Devletinin en büyük ve en ünlü şehridir. Bağdat'a 88 km. mesafede bulunan bu şehrin harabeleri günümüze kadar gelmiştir. Kur'an'da Bakara suresi 102. ayette bu şehirden bahis vardır.

Babil, en eski medeniyet merkezlerinden biridir, buradaki asma bahçeleri, dünyanın en meşhur yedi harikasından biridir.

Babil'e şöhret kazandıran şeylerden biri de buradaki kuledir. Babil kulesi, Tevrat'ın nakline göre, Hz. Nuh'un oğulları tarafından gökyüzüne ulaşmak için yapılmıştır. Yaptıklarıyla mağrur olan bu insanların dilleri, taraf-ı ilahiden değiştirilmiş, birbiriyle anlaşamaz olmuşlar, daha sonra dünyanın her tarafına dağılmışlardır. İşte, bu olaya "tebelbül-ü akvam" veya "teşaub-u akvam" adı verilir.

İrkçılık tarzındaki menfi milliyetçilikte benzeri bir felaket kendini gösterir: O zaman hiçbir ırk ve millet, diğer ırk ve millete saygı göstermez, dilini anlamaz, birbiriyle geçinemez.

*“İrkçılığa çağırın bizden değildir,
ırkçılık için savaşan bizden değildir,
ırkçılık üzere ölen bizden değildir.”*
Hz. Muhammed (sav)

İrkçılık Nedir?

“İrkçılığa çağıran bizden değildir, ırkçılık için savaşan bizden değildir, ırkçılık üzere ölen bizden değildir.” (Müslim, İmare, 57)

Problemlerimizin çözümü, Kur'anda ve Peygamber Efendimizin hadislerinde yer almaktadır. Bunları bilmeyenler, mesela ırkçılık konusunda "acaba kendi milletimi sevmem ırkçılık sayılır mı?" şeklinde tereddütlerde kalabilirler. Hâlbuki böyle bir sorunun cevabı, saadet asrında yaşanan şu olayla verilmektedir:

Sahabeden biri, "Ya Rasulallah, kişinin kavmini, milletini sevmesi, ırkçılık sayılır mı?" diye sorar. Peygamber Efendimiz şöyle cevap verir:

"Hayır, sayılmaz. *Lâkin ırkçılık, kişinin kendi kavmine zulümde yardımcı olmasıdır.*" (İbnu Mâce, Fiten, 7)

Kişi, sırf "kendi kavmindendir" diye bazılarını ayrımcılık yapsa, haksız olduklarını bile bile onları savunsa zulme yardım etmiş olur. Hâlbuki değil zulüm işlemek, zulme razı olmak bile uygun görülmemiştir. Zira "*küfre rıza küfür olduğu gibi, zulme rıza da zulümdür.*"

“Üstün İrk” Teorisi

İrkçılığı esas alan kimseler kendi ırklarını en üstün ırk olarak görürler. Mesela, Yahudiler kendilerini "seçilmiş bir ırk" kabul ederler. Onların kabulüne göre "en üstün ırk Yahudi ırkıdır, diğer milletler onlara hizmet etmek için yaratılmıştır."

İslâm tarihinde bazı Emevi hükümdarlarının “Arap İrkçılığı” yaptıklarını görürüz. Bunlar Arapları “kavm-i necip” yani “asil millet”, diğer İslâm milletlerini ise “memâlik” yani köle olarak görmüşlerdir. Bu sıg anlayış diğer insanları küstürmüş, devletleri ancak 85 yıl sürebilmiştir.

Namık Kemal'in şu ifadeleri, böyle fikirlere adeta bir cevap gibidir:

*"Yüksel ki yerin bu yer değildir,
Dünyaya geliş hüner değildir.
Usanmaz kendini insan bilenler balka hizmetten..
Ne sin iledir, ne sal iledir, ne cab iledir
Ne mal iledir, beyim ululuk, kemâl iledir."*

Yani, insanın kıymeti ne yaşına, ne makamına, ne malına bakmaz. Onun kıymeti onun sahip olduğu kemâle göredir. Kimde iman, güzel ahlak, salih amel gibi değerler varsa, o kimse kıymetli olur.

*“Trk” peşinde koşmak,
boşa vakit kaybetmek
hatta kan kaybetmektir.*

Irklar Karışmış!

Gerek ülkemizde, gerekse dünyanın başka coğrafyalarında zaman zaman "saf kan ırkçılığı" yapanlar çıkabilmektedir. Dünyanın bazı kesimlerinde bunu iddia etmek mümkün olsa bile, Türkiye coğrafyasında bunu ortaya koyabilmek mümkün değildir. Çünkü bu mübarek vatanın Müslümanlar tarafından fethedilmesinden sonra, hemen her taraftan göç ile buraya gelip yerleşenler olmuştur.

Yakın zamanlarda bile Balkanlar, Ortadoğu, Orta Asya gibi yerlerden bu ülkeye gelip yerleşenler olduğu, şimdiki nesillerin bile gördüğü bir realitedir.

Bu durumda, "saf kan bir ırk", Türkiye için söz konusu olamaz. Özellikle Türkler ve Kürtler yüzyıllardır çapraz evlilikler yoluyla birbirleriyle kaynaşmışlar, et ve kemik gibi ayrılmaz hale gelmişlerdir.

"Daha müreffeh bir Türkiye" için gayret sarfetmek gerekirken, Türkçülük veya Kürtçülük adıyla bazı teşebbüslerde bulunmak boşuna zaman kaybetmek, hatta kan kaybetmektir.

*Trkçılık, bir fanatikliktir.
Trkçi insan, insaf ve adaleti kaybeder.*

Irkçılık Damarı

*İ*nsan, yaratılışı gereği kendi akrabalarına daha bir yakınlık duyar. Mensup olduğu milleti diğer milletlerden daha fazla sevmesi de bu yakınlığın bir görüntüsüdür. Aslında buraya kadar bir problem söz konusu değildir. Ama bazıları kendi kabile ve milletini sevmeye duygusunu, başka kabile ve milletlere düşman olmak şekline getirirse, problemler işte o zaman başlar. Birinci hâl gayet normaldir, ama ikinci hâl fanatikliktir, zararlıdır.

Benzeri bir durumu partililik ve futbolda görürüz. Bir insanın benimsemiş olduğu partiyi veya taraftar olduğu takımı desteklemesi gayet normaldir. Ama bu, "benim partimden olanlar iyi diğerleri kötü, benim takımımın olanlar dost, diğerleri düşman" şekline gelirse, çok ciddi problemleri de beraberinde getirir.

İnsan, insaflı olmalıdır. Kendi milletinden olanların bazan haksız olabileceğini kabul etmeli, "bizden olanlar daima haklıdır" gibi genellemelerden kaçınmalıdır.

*Farklı ırklara mensup olabiliriz.
Ama her şeyden önce hepimiz birer insanız.*

Önce İnsanlık

İnsanı insan olarak görmek ve değerlendirmek yerine, nedense bazıları ırk ve milliyeti öne alırlar ve ona göre değerlendirirler.

Tanıdığım değerli bir profesöre, ırkçılık yönü ağır basan birisi, şöyle bir soru sorar:

"İki ayrı ırktan iki insan denizde boğulmak üzere olsa, bunlardan biri senin ırkıdan, diğeri başka bir ırktan, ikisi de Müslüman, ikisi de benzer özellikler taşıyor, önce bunlardan hangisini kurtarırsın?"

Profesör şu cevabı verir:

"Kur'a çekerim, kime çıkarsa onu kurtarırım!"

Herkesin "insanlık milletimdir, yeryüzü vatanım" demesini beklemek gerekmez. Elbette herkesin mensup olduğu bir millet ve vatan vardır. Ama bu mensubiyet, diğerlerini inkâra yol açmamalıdır.

Kabir sualleri arasında “hangi ırktansın?” sorusu yok!

İrkçılığın Bittiği Nokta

Bir insan şu dünya hayatında general rütbesini elde edebilir. Ama vefat ettiğinde cenazesi "er kişi niyetine" diye kılınır. Çünkü artık ölümle beraber rütbeler, makamlar sona erer, herkes ameliyle baş başa kalır.

İnsanlar şu dünya hayatında akrabalık bağlarından, aynı millete mensup olmak gibi durumlardan da yararlanabilirler. Ama bu yararlanma belli bir zamana kadardır. Kur'an buna şöyle dikkat çeker:

"Sûr'a üflendiği zaman aralarında artık ne nesep kalır, ne de birbirlerinin hallerini sorarlar." (Mü'minun, 101)

Yani kıyamet koptuğunda, herkes kendi derdine düşer, başkasının halini düşünmeye, sormaya sıra gelmez. O gün, salih amel dışında bir şey insana fayda vermez. Hatta peygamber oğlu veya peygamber kızı olmak da insanı kurtarmaz.

*İnsana kıymet kazandıran şeyler; iman, ahlâk gibi değerlerdir.
Yoksa, peygamber evlâdı olmak da onu kurtarmaz.*

Hız. Nuh'un Oğlu

Hız. Nuh'un oğullarından biri iman etmez. İman etmeyenleri ise bir tufan beklemektedir. Sular yükselirken, Hız. Nuh hem peygamberlik, hem de babalık şefkatiyle oğluna, “Yavrum, gel bizimle beraber gemiye bin, kâfirlerden olma” der. Fakat oğlu “beni sudan koruyacak bir dağa çıkar, kurtulurum” diyerek gemiye binmez. O sırada bir dalga gelir, Nuh'un oğlu suların içinde kaybolur gider.

Hız. Nuh, “Ya Rabbi, şüphesiz bu oğlum ehlimdendir. Senin va'din ise elbette haktır. Sen Hâkimler hâkimisin” der.

Allah şöyle buyurur: “Ey Nuh, o senin ehlinden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir amel sahibidir. O halde, hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme. Seni, cahillerden olmandan menederim.”

Hız. Nuh der: “Ya Rabbi, bilmediğim şeyi Sen'den istemekten Sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen, zarara düşünlerden olurum.” (*Hud, 42- 47*)

Görüldüğü gibi, peygamber oğlu olmak bile insanı kurtarmamaktadır.

*Trkçılığın faturası; hem dünyaya,
hem de ÷lkemize ağır, hem de çok ağır olmuştur.*

